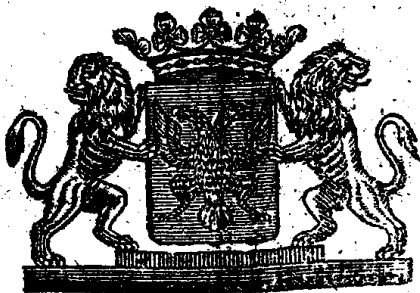

ARNHEMSCHE

COURANT.

Zaterdag

den 7 April.

K A D A S T E R.
B E R I G T.DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE
GELDERLAND,

Verwittigt alle belanghebbende Eigenaars, Pachtters en Bestuurders van Goederen, dat in elk der Gemeenten, uitmakende de kantons *Culenburg* en *Geldermalsen*, de tweede mededeeling der Eigendomslijsten is gedaan en de stukken der schatting op het Raadhuis zijn berustende, ten einde aldaar, van heden af aan, eene maand lang te blijven voorleggen, opdat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbekleder van deszelve zou kunnen kennis nemen, en, wanneer daartoe redenen mogten aanwings zijn, zijne klagen inleveren omtrent de perceelen of artikelen, welke hem aangaan.

Deze klagen, welke bij Heeren Burgemeesteren moeten ingeleverd en op ongezegeld papier kunnen geschreven worden, dienen zich alleen tot de klassering der perceelen te bepalen, met naauwkeurige vermelding van de nummers, ligging enz., zoo der perceelen, waarover wordt gereclameerd, als van die gene, waarmede men deszelve in vergelijking brengt; terwijl al hetgeen betrekking heeft tot de begrootingen, aan de beoordeeling der kantonale vergadering behoort te worden overgelaten, behoudens het recht van ieder belanghebbende, om den te benoemen afgevaardigde met zijne vermeende bezwaren deswege bekend te maken.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, doet voorts wel bijzonder opmerken, dat, naar aanleiding der bepaling van art. 24 der wet van den 15den September 1807, de tijd van eene maand, (eindigende den 30sten dezer) niet zal worden verlengd, en dat mitsdien na dien termijn geene klagen omtrent de klassering meer kunnen aangenomen worden; zoodat zij, die alsdan van de schattingsstukken geene behoorlijke kennis hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeijen, aan zich zelve zullen te wijten hebben.

Arnhem, den 1sten April 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

FRANKFORP, den 3den April

Een brief uit Triest, van den 24sten Maart bevelst het volgende:

« De Fransche verbreeders zich te Ancona met de patriotten, en laten geene gelegenheid voorbijgaan, om binnen de legatien invloed te verwerven. Aan den generaal *Cubières* is echter, zegt men, door den Franschen gezant te Rome, den graaf *Saint Aulaire* meer omzigtigheid aanbevolen; met verzoek, den moeilijken toestand in aanmerking te nemen, waarin hij (*St. Aulaire*) zich bevindt, en van zijnen kant tot geene verdere bezwaren der Romeinsche regering over misbruik van magt aanleiding te geven. Het schijnt, dat deze vermaningen niet vruchteloos zijn geweest, de generaal *Cubières* is, zegt men, wat hem betreft, voorzigtiger geworden, en behandelt de Pauselijke overheden met meer achtzigtig dan voorheen. Ook heeft hij den 12den dezer eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij de burgers van Ancona ernstig tot rust vermaant. Dit zou zeer goed zijn, wanneer men slechts naar willekeur de volksmenigteden opruijen, en morgen weder bedaren kon. De orde in de legatien kan slechts door de verwijdering der Franschen, weder kracht gewinnen; want zoo lang de Franschen in Italie blijven, de gisting bij een gedeelte der bevolking onderhouden, en het overige met wantrouwen over hunne oogmerken vervullen, kan niets tot stand gebragt worden, hetwelk voor de rust en de behoeften des lands dienstbaar kan zijn.

« De Roomsche stoel verklaart, aan de legatien de vroeger toegezegde begunstigen uit vrijen wil, en niet gedwongen, te zullen verleenen. De Fransche regering zou derhalve, met vermindering van alle wijdloopigheid en geschillen, het zekerste middel, tot herstelling der rust in den kerkelijken staat en ter bevestiging der wetige orde in Italie, (volgens hare verklaring het eenigste doel der expeditie naar Ancona) vinden in eene spoedige terugtrekking van hare troepen. Daardoor zou zij tevens hare gezindheid voor den vrede op nieuw bevestigen.

« Het gerucht is algemeen, dat de Oostenrijksche regering het traktaat met België zal ratificeren. Hieruit blijkt op nieuw hoezeer zij tot behoud van den vrede wensch mede te werken, en dat het Fransche kabinet door deszelfs onbedachtzame handelwijze in Italie eene groote verantwoording op zich geladen heeft. Van welke uitvlugten men zich ook moge bedienen, om dit gebeurde te verschoonen, nimmer zal het gelukken, voldoende gronden daarvoor aan te wijzen. Zoo regtmatig de hulp van wege Oostenrijk op aanzoek van den Paus verleend werd, zoo verijdelt met het volkerenrecht was Frankrijks bezetting van Ancona. Het Fransche kabinet moet zich derhalve haasten, het gebeurde weder goed te maken, om niet in verdenking te geraken, van het werk van den vrede, waaraan sedert 18 maanden onvermoeid gearbeid werd, moedwillig te willen ondermijnen.

« Brieven uit Rome, van den 22sten Maart, melden het volgende: Men zegt, dat de Fransche gezant tegen heden eene audientie bij Zijne Heiligheid heeft gevraagd en verkregen. Misschien, dat deszelve tot eenen eersten stap op den weg der schikkingen leidt, hetwelk de vurig-

ste wensch is van de vrienden des vredes en de vijanden deszelve vreezen. De eersten betreuren den verkeerden stap, die gedaan is, en den onzekeren stand van het ministerie *Perrier*, meer dan al het geschreeuw der dagbladen en van de ultra-liberalen, blootlegt; te meer, daar zij hetzelfde werkelijk de bedoeling toeschrijven, om opregt mede te werken ter vastiging van de rust en ter ontwikkeling van de verbetering in het bestuur, die de Paus aan zijne onderdanen heeft toegedacht, en de vrees niet van zich kunnen weren, dat door de gepleegde overjijing het ministerie van zijn beste schild beroofd is, het vertrouwen der kabinetten namelijk, en moeite zal hebben dit te herwinnen. — De Oostenrijkers in de legatien hebben eenige versterking bekomen, omdat door het vertrek der Pauselijke troepen in de linie van Spoleto tot Macerata de dienst van deszelve luss te heest viel. Zij hebben zich ook, waarschijnlijk om krijgskundige redenen, tot Pesaro uitgebreid.

Van den 4den April.

Brieven uit Weenen, van den 27sten Maart, melden, dat bij het ministerie van oorlog aldaar groote drukte heerscht. Men zegt, dat alle verlofgangers zijn opgeroepen en eene listing van 50,000 man zal plaats hebben. Tevens bespeurt men onderscheidene bewegingen bij de armee. De fondsen blijven echter in eenen gunstigen stand.

— Volgens een berigt uit Konstantinopel, van den 7den Maart, hetwelk men te Belgrado ontvangen heeft, zou St. Jean d'Acres door *Ibrahim*-pacha stormenderhand ingenomen zijn.

WARSCHAU, den 28sten Maart.

Gisteren heeft de raad van bestuur zijne eerste zitting gehouden, onder het voorzitterschap van den prins stadhouder. De volgende staatsambtenaren hebben als medeleden daaraan deel genomen: de luitenant-generaal *Hautenstrauch*, opper-directeur en president der commissie van binnenlandsche zaken, eeredienst en openbaar onderwijs; de luitenant-generaal *Kossezki*, opper-directeur en president der commissie van justitie; de staatsraad *Fuhrman*, opper-directeur der commissie van financiën; de staatsraad *Zielinski*, contieleur-generaal en president der rekenkamer.

In alle kerken der hoofdstad werd eergisteren het manifest van Z. M. aan het vergaderde volk voorgelezen. Eene dergelijke bekendmaking zal door het gansche koninkrijk plaats hebben.

ZWITSERLAND, den 30sten Maart.

In het kanton Friburg zijn onlusten uitgebarsten. Op de weigering van de gemeente *Domdidien*, om twee wegen, tot welker onderhoud zij verplicht is, in behoorlijken staat te brengen, wilde de staatsraad het op hare kosten laten bewerkstelligen, en zond den 26sten arbeiders en materia en onder militaire bedekking derwaarts af. Zij werden met de alarmklok ontvangen en door het volk teruggedreven. Eenige naburige gemeenten schijnen aan den opstand deel te nemen, dien de staatsraad besloten heeft met geweld te dempen. Den 27sten des voormiddags ten elf ure, was reeds eene kompagnie met scheepschutters van Friburg afgemarscheerd het geslacht zou volgen, en er werd alarm geslagen, om de infanterie te verzamelen, welke nog niet opgekomen was.

LONDEN, den 31sten Maart.

Volgens den *Courier* van eergisteren was dien morgen de reeds op den 14den dezer door den Keizer van Oostenrijk geteekende ratificatie van het traktaat van 15 November te Londen ter uitwisseling aangekomen, en gezegd blad voegde daar toen bij, dat de Pruisische ambassadeur, baron *Bulow*, reeds vroeger van zijn hof de ratificatie van gezegd traktaat ontvangen had, met den last om er de uitwisseling van te bewerkstelligen zoodra de andere mogendheden daartoe bereid zouden zijn.

Gisteren echter zeide reeds de *Courier*, dat bij onderzoek gebleken was, dat graaf *Bulow* wel reeds vroeger de ratificatie van het bewuste traktaat van zijn hof ontvangen, maar nog geene uitdrukkelijke autorisatie tot de uitwisseling bekomen had, en het liet daarop volgen, dat, hetzij de Pruisische gevolmagtigde al of niet den volgende dag (heden) de uitwisseling bewerkstelligen mogt, graaf *Orloff* daartoe nog niet gereed was, en waarschijnlijk het openhouden van het protocol verzoeken zou tot dat hij van Petersburg antwoord zou ontvangen hebben op zijne laatste daarheen gezonden mededeeling, en dat in dit verzoek waarschijnlijk zou bewilligd worden. De *Courier* voegde gisteren daarbij hetgeen volgt: « De Koning van Holland heeft geweigerd om tot het traktaat in deszelfs tegenwoordigen toestand toe te treden, niettegenstaande graaf *Orloff* hem te kennen heeft gegeven, dat de Keizer van Rusland zeker ratificeren zou, en dat een verdere tegenstand hopeloos zou zijn, aangezien België alsdan zich onder de bescherming der vijf groote mogendheden zou bevinden. Ons is echter, van eenen authenticken kant, verzekerd, dat bij het doen dezer mededeeling aan den Koning der Nederlanden, graaf *Orloff* gevoegd heeft, dat de Keizer van Rusland niet tot eenigerhande dwangmiddel tegen Holland zou medewerken.»

PARYS, den 1sten April.

Sedert het ontstaan der cholera-morbus tot en met den 31sten Maart ingesloten, zijn er 281 personen door aangeast, van welke 100 zijn overleden. Zij behooren allen tot den geringeren stand.

De aartsbisschop van Parijs heeft openbare gebeden voorgeschreven, ten einde den Almagtigen om afwending van deze plaag te smeken. Wijders heeft hij vrijstelling van de vasten verleend, met uitzondering van den heiligen Donderdag en Vrijdag.

— Twaalf geneesheeren, die de cholera-ziekten in het *Hôtel-Dieu* behandelen, hebben eene verklaring in de dagbladen geplaatst, die luss tot dus verre niet is gebleken, dat de ziekte besmettelijk is.

Over het algemeen maakt de geringere stand zich weinig ongerust over de ziekte. Sommigen gaan zelfs zoo ver om het gevaar moedwillig te trotseren en zich aan allerlei buitensporigheden over te geven. Dit is onder anderen op een gemaskerd bal gebeurd, waar, te midden van het gejoel, sommigen uitriepen: Laten wij ons heden vermaken, want morgen sterven wij misschien. Dit is met eenigen letterlijk het geval geweest. Zij moesten van het bal naar het ziekenhuis gebragt worden, waar zij, na verloop van eenige uren, stierven.

— Volgens de geruchten, welke sommigen hier uitstrooijen, zouden Engeland en Frankrijk zich balasten, om den Koning der Nederlanden te noodzaken, om tot de 24 artikels toe te treden, en eene scheepsmagt afzonderen; om de zeehavens van Holland te blokeren, indien van wege hetzelfde iets vijandigs tegen België moogt ondernomen worden. Oostenrijk, Pruisen en Rusland daarentegen worden gezegd verklaard te hebben, dat zij in geen geval tot eenige dwangmiddelen ten opzichte van Holland zullen medewerken.

— Daar Oostenrijk tot de ratificatie van het Belgische tractaat besloten heeft, dacht men, dat hetzelfde nu ook met de bezetting van Antwerpen geëeignet nam; maar er wordt beweerd, dat zulks het geval niet is en Oostenrijk die bezetting stellig blijft afkeuren.

VLISSINGEN, den 4den April.

Den 2den dezer is eene compagnie van de Noord-Brabandsche schutterij, komende van Middelburg, alhier ingescheept naar Neuzen, en gisteren vertrok van hier naar Zeeuwsch-Vlaanderen de 5de compagnie van het 3de bataljon Zeeuwsche mobiele schutterij, onder kommando van den kapitein *Bomme*. Twee compagnien van de Noord-Brabandsche schutterij, onder kommando van den kapitein *Muller*, komende van Middelburg, zijn gisteren hier binnengerukt, om het garnizoen te versterken.

MIDDELBURG, den 4den April.

In het vierde en vijfde district onzer provincie en op de voorposten is tot heden alles rustig, hoewel men ook voortgaat met de reeds bestaande verdedigingsmiddelen te versterken en de grootste waakzaamheid in acht neemt.

BREDA, den 5den April.

(Particuliere Correspondentie.)

Heden had hier eene groote parade plaats, op welke de opperbevelhebber en de kommandant dezer vesting, de generaal-majoor *Wildeman* en *Verholen*, met het metalen kruis, door Z. M. aan al de, tijdens den tiendaagschen veldtocht, zich onder de wapenen bevindende militairen toegestaan, verscheren. Bij deze parade, die door het geheele garnizoen, bestaande uit drie bataljons Geldersche schutterij, een bataljon Zuid-Hollandsche en eenige compagnien kanonniers, bijgewoond werd, las de 1ste luitenant van *Emden*, adjudant en schoonzoon van den generaal *Wildeman*, eene dagorder voor, bij welke de bezetting bekend gemaakt werd, dat van dezen dag af, waarop de generaal van het leger met dit teeken versierd werden, al de manschappen zouden gerekend worden daarmede zelve versierd te zijn, hoewel het eerst later voor hen zou overgezonden worden. De opperbevelhebber hierop eene korte, maar zeer gepaste aanspraak aan de rondom hem geschaarde officieren gedaan hebbende, defileerden de troepen, in gesloten kolonne, voorbij Zijn Ed., waarna de geheele parade met het uitvoeren van eenige vaderlandsche liederen, door de hoornblazers der Geldersche schutterij eindigde.

HERTOGENBOSCH, den 5den April.

Uit een te Breda ontvangen brief, uit Bergen op Zoom van den 2den dezer, bijzonderheden behelzende over het in de jongste dagen voorgevallene in en om de citadel van Antwerpen, neemt wij het volgende over: De Belgen begonnen in het begin der vorige week een aanmerkelijk aantal troepen in de omstreken van Antwerpen te vereenigen; derzelver getal werd op vele duizenden begroot. Alles scheen eenen hevigen aanval op de citadel te voorspellen; toen de generaal *Chasse* in het zekere onderrigt werd, dat het verraad was doorgedrongen tot in de vesten, aan zijne bewaking toevertrouwd. De trouw der manschap viel niet te verdenken; het nauwkeurig onderzoek leverde, gelijk te verwachten was, slechts de allervoldoenste uitkomst op. De achtendochter viel derhalve, met verdubbelde kracht, op de burgers, meest Belgen, welke het kasteel nog bewoonden en aldaar de meest noodzakelijke beropen uitoefenden, en weldra schijnt men gronden te hebben gevonden, onderscheidene derzelve in verzeerde bewaring te nemen, welke kort daarop aan boord van de *Zeeuw* zijn getransporteerd en aldaar verblijven. Waarin de eigenlijke punten van beschuldiging bestaan, is nog met geen zekerheid gebleken; doch dit schijnt zeker, dat de Belgen zich in bunne ontwerpen, ter geschikter gelegenheid nit te voeren, door het gevangen nemen dezer lieden, grootelijks te leur gesteld zien.

ARNHEM, den 5den April.

Heden is aan de bezettingen van de citadel van Antwerpen en aan de onderhoorige forten het Vlaamsche Hoofd, Lillo en Liefkenshoek en onder het houden eener groote parade, de plegtige uitdeeling gedaan van de metalen eerekransen bij de navolgende dagorder:

Dappere krijgslieden!

Met eere voldoet gij aan uwe heilige roeping! Daarvoor ontvangt gij op dezen dag het bewijs van aandenken, hetwelk de Koning u voor uwe liefde aan het Vaderland schenkt; voor uwe trouw, Hem betoond!

Ik ben er trotsch op, dat ik belast ben dit eereteeken aan u te doen uitreiken, dat ik daarbij in den naam des Konings, tot u, van Hoogstedezelfs welgevallen, erkentenis en verder vertrouwen op uwen moed, mag spreken.

Ontvangt mijne gelukwenschingen, ook over de zoo wel verdiende goedkeuring; zij blijve in uwe harten gegrift; zij strekke u tot prikkel bij het vervullen uwer pligten. Het Vaderland, ja, geheel Europa, houdt het oog gevestigd op de plek, waar gij u bevindt. Deze plek is onoverwinnelijk, zoo lang zij zal worden verdedigd door den waardigen opperbevelhebber, in wiens moed en beleid nu Vorst een onbepert vertrouwen stelt, en door de dapperen, gelijk gij, die voortaan vriend en vijand zult te gemoet treden, versierd met het eervolle blijk *Uwer trouw aan Konink en Vaderland!* — *Leve de Koning!*

De luitenant-generaal,
Directeur-generaal van oorlog,
(Get.) DE EERENS.

Mengelwerk.

Parturiunt montes.

(De bergen zullen baren.)

« De lucht betreft! Donkere onweerswolken vertoonen zich reeds aan den gezigteinder! Weldra zullen vreeselijke donderslagen boven onze hoofden losbarsten, en zal het luchtruim met hellichtende bliksemschichten vervuld zijn! De oorlog is nabij! Toebereidselen van allerlei aard worden daartoe tusschen de Belgen en Nederlanders gemaakt! Nog slecht's weinige oogenblikken en het geschrut kondigt op nieuwe, van wederszijden, dood en verwoesting aan! Oostenrijk en Pruisen hebben het, door de conferentie opgeworpen vredes-tractaat geratificeerd; Rusland zal weldra hetzelfde voetspoor volgen, en Nederland, aan zijn eigen lot overgelaten, zal zich zelve eenen weg moeten banen dwars door al de moeilijkheden, die vijf vroegere bondgenooten, ter bekoming van billijke schikkingen tusschen Zuid- en Noord-Nederland, hebben opgeworpen!» Zoo klonk het nieuwsbladen-gerucht voor weinige dagen; zoo klonk het in societeiten, koffijhuizen en kroegen; en eene panisch schrik vervulde alle harten, drukte alle zielen ter neder. Maar het gevreesde onweder bleef achter; de lucht, hoe betrokken ook, verdunde zich; andere tijdingen deden den panischen schrik bedaren; de fondsen rezen; de dagbladen kwamen van hunne oorlogaankondigende herigten terug; want de mogendheden hadden nog niet geratificeerd!

Maar de nota van den graaf ORLOFF, vóór zijn vertrek naar Londen, aan ons gouvernement overhandigd, en in den *Messenger des Chambres* van den 29sten II., tweede editie, en in ons *Officieel Handelsblad* van den 3den dezer verrat, geeft ons de duidelijkste blijken van Ruslands handhaving der Belgische onafhankelijkheid en den strengsten toon van vermaning aan Koning WILLEM te kennen? Als die nota waarheid behelst, ja, dan draagt zij daarvan de ondubbelzinnigste kenmerken; maar de *Constitutionnel* van den 30sten en 31sten trekt hare echtheid in twiifel en zegt ons bovendien, dat hare bekendwording in Parijs bij de Russische ambassade groote verwondering en gelach heeft verwekt, en als zeer ongehoofwaardig is voorgekomen.

Is dit zoo? dan mogen wij, om dezelfde rede, hoe namelijk ook een hoogst belangrijk, allerstrengst en beslissendst diplomatiek stuk, voor en aler Nederlands volksvertegenwoordigers er kennis van hebben gelragen, in handen van dagblad-redacteurs heeft kunnen komen; aan de correspondentie van den *Constitutionnel* uit de *Haye*, de dato 25 Maart, niet minder geloofwaardigheid ontzeggen. Is er, vragen wij in onze diepe eenvoudigheid, een snelschrijver bij het onderhandelen met den graaf Orloff en den Nederlandschen minister van buitenlandse zaken tegenwoordig geweest, die het tusschen hen verhandelde letterlijk had opgeteekend om het aan den *Constitutionnel* mede te deelen, of hebben onze oververwolkte van soelen hem in scriptis dat verhandelde zelve bekend gemaakt? Wij gelooven het eene zoo min als het andere; en maken, bij het lezen dier bewuste mededeelingen, liever deze gevolgtrekking: *mundus vult decipi, decipiatur ergo.* (Vraagt iemand naar citroenen, verkoopt hem knollen, en tracht hem te bedriegen, dat hij heeft, wat hij verlangt.)

Wij blijven intusschen in denzelfden staat, waarin wij reeds maanden hebben verkeerd, dien namelijk van onzekerheid. Hoe lang het nog zal duren, eer de zon der gewenschten lichts zal doorbreken en hare liefelijke stralen op het in verwachting gespannen menschedom zal doen nederdalen, is en blijft nog door eene Egyptische duisternis voor ons staatkundig oog verborgen.

Vreezen wij inmiddels de dreigende houding van Engeland en Frankrijk niet. De ratificatie sluiseren nog in den zak der afgezaaiten; zij zullen, onzes inziens, niet ontwaken, voor dat de moogen eener billijke regtvaardiging jegens ons is aangebroken; want Oostenrijk, Pruisen en Rusland kunnen, zonder de handtastelijke inconsequentie, naar den tegenwoordigen stand der Europeesche zaken, minner eene lijn van verbroedering met Frankrijk en Engeland ten opzichte van het tegenwoordig België trekken.

Aan de Redactie!

Uw blad, zoo menigmaal blijken van gezindheid voor recht en billijkheid gevende, vermeenen de ondergetekenden zich die gezindheid ten nutte te moeten maken, om openbaar bekeerd te doen worden eenige bezwaren, die zij, als leden van de onderlinge waarborg-maatschappij, onder de zinspreuk: *Tot Heil der Vrouwen*, hebben, en die zij vreezen, wanneer, daarin geene veranderingen komen, tot groot nadeel voor hen en vele leden dier maatschappij zullen verstrekken.

De bedoelde maatschappij werd opgericht in 1824, om in werking te komen met primo Januarij 1825, en men mag vrijelijk zeggen, dat, ingeval het hoofd-bestuur dier maatschappij had kunnen voldoen aan de bepalingen, die hetzelfde bij een reglement had vastgesteld, deze maatschappij werkelijk zoude beantwoord hebben aan derzelver zinspreuk.

Het vertrouwen, dat men te recht moogt stellen in zoo vele achtenswaardige personen, die deze maatschappij ontworpen hadden, en zij aan het hoofd van dat bestuur stelden, deed ook dadelijk vele personen en families deel nemen; zoodanig, dat volgens de laatste opgaven, en 241 leden aangeworven en 4082 aandeelen in die maatschappij gewonnen waren; nogtans deed de ondervinding zien, dat de oprichters dezer maatschappij zich jammerlijk misrekend hadden.

Het reglement gaf bij art. 61 aanleiding om veranderingen na verloop van een vijfjarig bestaan voor te stellen; en het was in de algemeene vergadering van 6 Augustus 1829 dat de commissie tot herziening van het reglement benoemd werd.

Bij eene circulaire, in dato 30 Maart 1831, No. 5950, werd den leden kenbaar gemaakt, dat er eene voorloopige mededeeling was gegeven van het rapport der benoemde commissie tot herziening van het reglement, dat uit dit voorloopig rapport reeds bleek de berondene ongenoegzaamheid en het ontoereikbare org de maatschappij op den duur zoodanig stanz te doen houden, dat zij aan hare verplichtingen kon voldoen, waarom

drie middelen van herstel werden aangewezen. Bij gedachte circulaire werd al verder den leden kenbaar gemaakt, dat de heer hoofdstuurder, JOHAN CHRISTIAAN SCHRODER aan gedachte commissie nog was toegevoegd.

Bij circulaire, dd. 2 September daaraanvolgende, No. 4188, werd den leden berigt, dat op de algemeene vergadering, die stond gehouden te worden te Amsterdam op den 20sten daaraanvolgende, ter tafel zoude gebragt worden mededeeling van het finaal rapport van de commissie hiervoren vermeld, waarbij aan de leden de keuze zoude worden gelaten:

- a. Tot bijbetaling in eens.
- b. Eene jaarlijksche verhooging van contributie.
- c. Geene verhooging van contributie, maar eene verminderde jaarwedde, om op den vastgestelden tijd tot trekking te komen.
- d. Eene op $\frac{2}{3}$ verminderde trekking van jaarwedde, met een uitstel van den tijd van trekking, en eene verhoogde contributie tot aan dien tijd.
- e. Het verlaten der maatschappij.

Bij circulaire, dd. 13 October van datzelfde jaar, onder No. 4240, wordt mededeeling gedaan van het besluit, ten dien aanzien genomen op de algemeene vergadering van 28 September bevorens, en waarbij aan de leden de keuze werd gelaten tusschen de volgende vier voorstellen:

- a. Het volle genot van de beloofde jaarwedde op den bij het reglement vastgestelden tijd van trekking, tegen eene bijbetaling in eens, of, bij jaarlijksche verhooging van contributie, tot den tijd der trekking.
- b. Eene verminderde trekking, aanvang nemende op den tijd, bij het reglement toegezegd.
- c. Eene op $\frac{2}{3}$ verminderde trekking, met een uitstel van den tijd van trekking, tegen eene evenredig verhoogde contributie, mede te betalen tot aan het tijdstip, dat de uitgestelde trekking zal beginnen.
- d. Het verlaten der maatschappij, tegen terugbetaling der gestorte inleg- en contributie-gelden, vermeerderd met eene rente van vier ten honderd s'jaars van den inleg, berekend van af den eersten Januarij nadat zoodanig lid deel had genomen, en, wat de contributie aangaat, van af den eersten Januarij na den afbetaalden termijn, en in beide gevallen, loopende tot en met den 1sten December 1830. Welke terugbetaling zal geschieden in inschrijvingen op het grootboek der nationale werkelijke rentgevende schuld, berekend tegen 60 percent; zoodat b. v. iemand, die 60 guldens in contanten heeft te vorderen, daarvoor zoude ontvangen een nominaal van honderd gulden.

Onder wijziging evenwel van bijletter d., dat aan ieder, die verlangen mogt de maatschappij te verlaten, pons-pons-gewijze uitdeeling zoude worden gedaan van het aanwezige kapitaal en inschrijvingen op het grootboek der nationale werkelijke rentgevende schuld, en alzoo niet tot het bedrag van 60 percent met de rente.

In dezen stand van zaken had nu ieder lid der maatschappij te kiezen hoedanig te handelen; nogtans was hij verplicht, zijn besluit kenbaar te maken aan de hoofdbestuurders vóór den 15den November daaraanvolgende. Ieder lid dezer maatschappij was in staat te beoordeelen het prejudiciale, dat voor hem of de zijnen gelegen was in de voorgeselde veranderingen, die als het ware het oogmerk en de bepalingen, bij het primitief reglement vastgesteld, ten eenemale van natuur en waarde deden veranderen, daar enorme bijbetalingen of aanmerkelijke vermindering van trekking de stoffen waren, waarop alom dat schoone voorgestelde gebouwt zoude kunnen blijven bestaan; het was dus niet denklijk, dat er anders leden zouden wenschen aan te blijven, dan die, welke eerlang aan het trekken moesten komen.

Bij eene circulaire, van den 26sten Januarij van dit jaar, No. 4115, werd den leden verwittigd, dat min of meer het aantal aanblijvende aandeelen vóór de drie afdelingen zoude bedragen 1469, waaronder nogtans verscheidene, die op of na den 15den November hadden te kennen gegeven van ook de maatschappij te willen verlaten, waaromtrent nogtans de beslissing der algemeene vergadering zoude worden ingeroepen, daar zij vóór den 15den dit hun verlangen hadden behooren kenbaar gemaakt te hebben.

Alzoo bedraagt het getal aandeelen, hetwelk zich uit de maatschappij zeker verwijderen zal, niet minder dan 2613. — Het zal dus wel geen betoog behoeven, hoe de meeste leden in hun belang geoordeeld hebben over de voorgestelde punten van herstel of instandhouding der maatschappij.

Bilijkerwijze mogten nu de leden der maatschappij, die reeds zoo te leur gesteld waren, na zoo vele nuttelooze opofferingen van administratie- en bureau-kosten, en na zoo vele andere onkosten voor de deelneming en voortzetting van het lidmaatschap te hebben besteed, verwachten, dat de directie zich gehaast zou hebben aan ieder lid, die deze maatschappij wenschte te verlaten, deszelfs evenredig aandeel in de fondsen der maatschappij uit te keeren; maar neen! Integendeel, de leden worden bij laatstgenoemde circulaire nijnzaam uitgenoodigd om geduld te oefenen met de uitrekening der pons-pons-gewijze uitdeeling, daar wellicht maanden zullen verlopen, zoo als de circulaire zegt, voor die uitkeeringen zullen zijn ten einde gebragt.

Wij zullen ons van alle verdenkingen onthouden, maar aarzelen intuschen niet om te zeggen, dat de inhoud van laatstgemelde circulaire ten duidlijkste doet zien, dat de voordeel trekkende personen van het bestuur dezer maatschappij het geheel bestaan nog zoo lang mogelijk willen slepende houden, en het geheel dergenen, die in deze maatschappij zullen blijven zoo groot mogelijk zoeken te houden, ten einde nog voortdurende voordeelen van die ongelukkige maatschappij te trekken. Immers, wie, die maar eene geringe kennis heeft van geregelde administratie, beseft niet, dat het uitstel, hetwelk wordt verzocht om een ieder het zijne te doen toekomen, een averechtsche maatregel is; want bij eene plaats gehad hebbende goede administratie, waaraan men bij het nalezen van het deswege gegeven verslag in de algemeene vergadering op den 28sten September 1831 niet kan twijfelen, daar de directie zelve zegt, dat daarvoor enorme uitgaven zijn gedaan, moet men met een opslag van een oog kunnen zien, hoe de staat der kas is; hoeveel een ieder daarin heeft gecontribueerd, en wat hij daaruit proportioneel te vorderen heeft. Of kan men des noods met behulp van eenige weinige personen in twee of drie weken niet gemakkelijk berekenen wat een ieder toekomt? — Ingeijks is het niet onduidelijk te zien, dat het eene personele belangstelling is, die heeft doen geboren worden de bedenking of konde worden aan

genomen de mededeeling van eenige leden, waarvan de keuze op den 15den November is waren ingekomen om de maatschappij te verlaten; want een dag verschil kan toch wel niet geacht worden een verschil in de keuze te hebben te weeg gebragt; en wellicht kan dat verschil van eenen dag veroorzaakt zijn geworden buiten schuld van de belanghebbenden, door oponthoud van de post of gebrek in geregelde correspondentie, en wie, die redelijk denkt, zal iemand zoeken te verplichten, die, uit besef van het nadeelige eener maatschappij, zich daaraan kan en wil onttrekken, en wel om dat zijn brief eenen dag of eenige dagen te laat is ingekomen, te meer niet, daar men toch den volgenden dag nog niet is overgegaan tot eene verdeling, om een ieder het zijne te doen toekomen, of eene nieuwe regeling voor de aanblijvende leden te maken.

Dit een en ander is noodig geoordeeld om algemeen bekend te doen worden, ten einde ieder belanghebbend lid, hierover nadenkende, zich kan wapenen, om, ingeval er geene gunstiger mededeelingen door hoofdbestuurders worden gegeven, in persoon of door zaakgelastigden bij de eerst plaats hebbende algemeene vergadering zoodanige besluiten te promoveren, die een ieder waarborgen tegen schaden, en te procederen tot eene spoediger afloening van zaken, daar toch alle vertragingen kosten veroorzaken en wellicht menschen, die van hunne nooddrift iets haddert afgezonderd om zich of de hunnen door den tijd een klein jaarlijksch inkomen te verzekeren, zich daarin bedrogen zien, en reeds veel van het gecontribueerde verloren hebben, niet langer, onder welk voorwendsel ook, het hunne worde onthouden.

Wij berhalen, dat men zich gevekt had, dat de directie die uitkeeringen dadelijk zoude hebben bewerkstelligd, zoo wel voor hare eigene eer als om de deelgenooten aan geen meerder nadeel bloot te stellen; want hoezeer men dan ook tegen alle verdere verlies van renten gedekt moge zijn, door het veranderen der bepaling, dat niet een bedrag van 60 percent met de renten tot 31 December 1830, maar eene pons-pons-gewijze uitdeeling van alle aanwezige fondsen der maatschappij tot aan den dag der verdeling zal berekend worden, zoo is echter het niet te vermijden verlies aan renten tusschen den laatsten termijn van rentenontvang en den tijd der uitbetaling, om den aard der omstandigheden, van niet weinig belang te rekenen, en wij wenschen en verzoeken dan ook zeer ernstig der directie, dat zij dit een en ander beseffe.

Wij hebben gezien, dat de directie belooft, om van alles rekening te doen, hetwelk van zelf spreekt; doch dit is niet genoeg; wij mogen verwachten, dat een volledige staat van liquidatie ten minste eene maand vóór de eerstkomende algemeene vergadering ter visie ligge, en niet op twee zeer van elkander verwijderde plaatsen, maar ten minste in de hoofdplaats van iedere provincie, of dat er een kort nittreksel aan ieder lid gezonden worde: er zijn inderdaad zoo vele drukloonen uitbetaald, die aan de leden niets hebben aangebragt, dat de directie gerust ten slotte eenige drukloonen kan betalen voor stukken, waarin ieder groot belang stelt.

Eenige Leden der Maatschappij, onder de zinspreuk: Tot Heil der Vrouwen.

Concert van den toonkunstenaar Lafond.

Met reikhalzend verlangen zag Arnheems kunstminnend publiek den 1 concert-avond, door heeren directieuren van het sedert onbegrijpelijk jaren, bestaande concert: Cecilia, bij afzonderlijke inteekeping, bepaald te ontmoet, om den wijdberoemden toonkunstenaar LAFOND te hooren. Dat verlangen werd laatstleden Woensdag, den 4den dezer, vruchten bevredigd. Met opgetogene bewondering s' mans buitengewone talenten gade staande, smaakte eene talrijk aanzienlijke vergadering al het genot, hetwelk een LAFOND zijnen hoorders ten allen tijde weet te verschaffen. Met eenen hoogst gekunschten smaak eene bevallige en naar de fijne regeien der kunst gewijzigde uitdrukking parende, staafde de goefende meester, op nieuw, door de treffendste en overvloedigste bewijzen, dat het gevoel het hoofdvereischte van den waren kunstenaar is, en de muzijk dan eerst het toppunt harer voortreffelijkheid bereikt, als zij, uit de ziel geweld, op zinnen en harten haren betooverenden invloed uitoefent. Dat voortreffelijke bezit de compositie van den heer LAFOND; dat voortreffelijke weet hij, door zijne kunstkeurige voordragt aan zijne gedachten-beelden te geven. Hij kleurt zijne muzijk op de schitterachtigste en bekoorlijkste wijze; en men staat, hem hoorende, in twijfel, wien men meer de hulde eener billijke toejuiching verschuldigd is, den toondichter of den zangrijken en grootsch begaafden speler. Herhaalde malen hadden wij het genoeg, hem blijken zulk eener ondubbelzinnige toejuiching te mogen geven.

Was de eer ons te beurt gevallen meer bijzonder met genoemden virtuos bekend te zijn, dan hadden wij hem, hoe smaakvol dezelve ook gecomponeerd zijn, stellig afgeraden, drie zijner romances te zingen, om niets van de illusie te verliezen, die zijn meesterlijk vioolspel bij ons had te weeg gebragt.

Werden wij alzoo aan den eenen kant onthald op de begaafdheden van den heer LAFOND, de heer BIERMAN, fagottist van Deventer, vergastte ons bovendien, tweemaal, op zijn uitstekend talent. De vlugheid en smaakvolle behandeling der fagot, genoemden kunstenaar bijzonder eigen, streelden aller gehoor, en verlevendigde het innige genoeg, bij de vernieuwde overtuiging, dat wij ook in ons vaderland toonkunstenaars bezitten, op wier verdiensten wij ons mogen beroemen, en die de bewondering van beroemde buitenlanders menigwerf hebben gaande gemaakt. De leden van het orkest spreidden, dien avond niet minder dan bij vroegere gelegenheden, hunnen bijzonderen lust voor de beoefening der muzijk ten toon, onder geleide van den kundigen, braven MARX.

ARNHEM, den 6den April.

Uit het te voren gemelde drietal is gisteren door den grooten kerkenraad der hervormde gemeente beroepen: Dr. J. van der Feltz, predikant te Barneveld.

Waterhoogte te Arnhem.

Den, 5 April 1 El 3 Palm 5 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 5 D
Den 6 dito 1 El 3 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 5 D

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 5den April.

N. Werk. Schuld 41 1/2 à 41 1/2	41 1/2	S. Perp. rent'e Par. 47 1/2 à 47 1/2	47 1/2
» Uitgest. dito 16 1/2 à 16 1/2	16 1/2	» Dito Amsterd. 47 1/2 à 47 1/2	47 1/2
» Kans-Biljetten 68 1/2 à 69 1/2	69	» Obl. te Londen 30 1/2 à 30 1/2	30 1/2
» Amort. Sijnd. 55 1/2 à 56 1/2	56	» Uitgest. schuld 6 1/2 à 6 1/2	6 1/2
» Dito dito 86 1/2 à 87 1/2	87 1/2	O. Obl. Ween. bank 85 1/2 à 85 1/2	85 1/2
» Losrenten dito 98 1/2 à 99 1/2	99	» Dito 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Oorlogslasten 100 98 1/2 à 99 1/2	99 1/2	» Cert. Goll. en Co. 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Schatkistbiljet. 1000 98 1/2 à 99 1/2	99 1/2	» Obl. Metalliek 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Dito 50 à 50	50	» Idem London 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Neg. 1831 6 pCt. 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2	» Dito 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Dito 1832 5 pCt. 78 1/2 à 78 1/2	78 1/2	» Bank-Actien f 250 dito 72 1/2 à 73 1/2	73 1/2
» Handelmaats. 69 1/2 à 69 1/2	69 1/2	» Dito London 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
F. Inschrijving 69 1/2 à 69 1/2	69 1/2	D. Neg. Londen 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
» Dito Certific. 90 1/2 à 90 1/2	90	E. Geconsolideerde 83 1/2 à 83 1/2	83 1/2
R. Obl. Hope en Co. 89 1/2 à 90 1/2	90	B. Neg. 1824 21 1/2 à 24 1/2	24
» Dito 1828 en 1829 91 1/2 à 92 1/2	92	G. Obligatien 21 1/2 à 24 1/2	24
» Inschrijving 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2	» Mexico 95 1/2 à 95 1/2	95 1/2
» Dito Certificat. 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2	P Aand. Neg. 42 m. 95 1/2 à 95 1/2	95 1/2
» Ct. Hamb. Adm. 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2	A. Aand. Neg. 3 sted. 95 1/2 à 95 1/2	95 1/2
» Dito Negot. 1831 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2		
» Te Lond. geneg. 92 1/2 à 92 1/2	92 1/2		

De prijzen der fondsen waren heden iets flauwer; ook kwam het lager van Parijs.

ARNHEM, den 5den April 1832. — Heden beviel van een DOCHTER, Vrouwe J. G. VAN GELEIN VRIJTRINGA, geboren GAYMANS.

Op den derden April 1832 overleed te Arnhem, in den ouderdom van ruim acht en vijftig jaren, de Heer CORNELIS MOS.

§ + Ten huize van de Weduwe MEEUWSEN, aan de Rijnbrug te Arnhem, zal men, op Maandag den 16den April 1832, des middags ten twaalf ure, in het openbaar voor afbraak verkoopen:

Eene BOERENHUIS, staande en gelegen bij het Heuvelste, onder Meinerswijk, vroeger toebehoord hebbende aan COENDEERTBURGERS.

Omtrent de voorwaarden van verkoop zijn informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. G. van ECK, te Arnhem.

HOUT-VERKOOPING

Op den 10den April, des morgens ten 10 ure, ten huize van den Kastelein GERITSEN, in de Posthoorn, buiten de Rijnpoort, te Arnhem, van

98 Perceelen EIKEN ROEDEN, BALKEN, PALLEN en POSTEN. En

177 Perceelen gezaagd EIKEN HOUT, als PLATEN, RIBBEN, PLANKEN en SCHALEN, van allerlei zwaarte en soorten, geschikt tot allerlei Bouw-, Timmer-, Schoen-, Schutting- en Heiningwerk. Te bevragen bij bovengenoemden Kastelein.

§ § De Erfgenamen van wijlen den Hoog Welgeboren Heer H. W. C. VAN RAPPARD en Echtgenooten, zullen op aanstaanden Donderdag, den 12den April, des morgens te beginnen, op hunne Hofstede in het Loo, bij Duiven, publiek aan den meesbiedende erfhuiswijze en op credit verkoopen: de geheele VOORTVARING eener BOERDERY, als WERKPAARDEN, MELKTE, GUSTE en DRAGTIGE KOEIJEN en MALEN, EEN WINTER-OSSEN, KALVEREN, KARREN, PLOEG, EGGEN, DEEL- en MEELGEREEDSCHAPPEN, AARDAPPELS, enz.

§ § TE HUUR, eene welgelegen STEEN- en PANNENBAKKERY, met het daar toe behoorende, in de nabijheid van het dorp Winterswijk. Deze Fabriek, met de daarbij gelegen BOERDERY en LANDERYEN, is tevens UIT DE HAND TE KOOP, zoo mede ook andere VASTE GOEDEREN, als HUIZEN, LANDERYEN enz. Waaronder een aanzienlijk HEERENHUIS, met verscheidene BOVEN- en BENEDEN KAMERS, STALLING enz. alles gelegen in en nabij het bovengemelde Geldersche dorp Winterswijk. Adres onder letter W., met franco brieven, aan den Heer Mr. J. B. ROELVINK, Notaris aldaar, of W. C. WANSLEVEN, Boekhandelaar te Zutphen.

§ § Mr. W. H. TAAY, Notaris te Arnhem, en Mr. H. B. VAN DAALLEN, Notaris te Wageningen, zullen, als lasthebbende van hunnen principaal, op Dingsdag den 10den April 1832, des middags om 12 uren, in het logement het Hof van Gelderland, nabij Wageningen, door de meesbiedenden doen inzetten, en 14 dagen daarna, den 24sten daaraanvolgende, ter zelve plaats en tijd, aan de meesbiedenden verkoopen:

1o. Eene HEERENHUIZINGE, met marmeren en gestukadoorde GANG, waarin vijf BENEDEN- en BOVENKAMERS, alle met stookplaatsen en behaagen, waaronder eene zaal, geplafonneerd, met zeven schuiframen, een schoon uitzigt hebbende op en over den Straatweg, Wei-

en Bouwlanden, voorts MEIDEN KAMER, KEUKEN, Kelder en vele andere GEMAKKEN, over het Huis eene ZOLDER, voorzien van KNECHTS KAMER; achter en aan voorschreven Huis een geheel nieuw ingerigte ZEEPZIEDERY, met Oliebakken en alles wat tot dezelve behoort, waaraan het KANTOOR, benevens een naast en op zijde van hetzelfde gelegen stuk WEILAND, groot circa 56 Roeden. — Voorts, tegen over voorschreven huis, een PAKHUIS, ingerigt voor kuiperij met 2 ZOLDERS boven hetzelfde, KALKLOOTS en gemetselde KALKKUIPEN, KOETSHUIS en STALLING voor 3 paarden, en een naast een en ander gelegen MOESTUIN, groot ruim 42 Roeden, alles voor weinige jaren nit den grond nieuw opgebouwd, staande en zeer aangenaam gelegen aan beide zijden van den grooten straatweg, zeer nabij Wageningen, en van achteren aan de stads buitenhaven.

2o. Een stuk GRAS- of HOEVELD, groot ruim 42 Roeden, onder Wageningen.

Zijnde voorschreven perceelen inmiddels UIT DE HAND TE KOOP, waartoe men zich ten kantore van eerstgenoemden Notaris, Mr. W. H. TAAY te Arnhem, kan adresseren, terwijl in tijds de conditien van verkoop bij opgenoemde Notarissen en den Notaris D. BEEK, te Wageningen, zullen ter lezing liggen; kennende het eerste perceel dagelijks, uitgenomen Zon- en Feestdagen, bezigtigd worden, mits voorzien van een bewijs van genoemden Notaris Mr. H. B. VAN DAALLEN.

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: eene partij zuivere ZEEP-ASSCHEN. Te bevragen bij de Eigenaars DE JONCHEERE, DEN BANDT EN COMP., Zeezieders te Dordrecht.

§ § § Wij Ondergeteekenden, Eigenaars van de TUF-STEEN-GROEVEN bij Rieden, in het Broekdal, hebben de eer het belanghebbend publiek opmerkzaam te maken, hoe onze TUFSTEENEN tegen de meeste anderen in kwaliteit bijzonder verschillen, dat zij niet bevriezen, veel zuiverder en vaster zijn, en ook deswege ongekookt meer en beter transporteerbaar, hetwelk, verwerkt zijnde, in het water volkomen vast steent, en om die reden, alhoewel even goed tot muren, Gassen, geschikt, bij alle Waterwerken terzegt de voorkeur verdient. Gelijke voordeelen worden betreffende den Prijs aangeboden, dien wij, voornamelijk bij Partij, zeer laag kunnen stellen, vermits de Groeven rijk aan Steenen, en deze met weinig moeite voordeelig uit te halen zijn. Ter bekoming van nader inlichtingen, addressere men zich aan ROETTGEN & COMP., in Bonn.

§ § Een gehuwd PERSOON, van middelbare jaren, eene nette en vlugge hand schrijvende, die met primo Januarij 1832 door tijdsomstandigheden zijne betrekking als Kantoor-Bediende heeft moeten verlaten, zag zich gaarne als zoodanig wederom op een Koopmans- of Administratie-Kantoor (hetzij voor heele of halve dagen) geplaatst, en biedt zich tevens aan tot het Houden van Boeken bij Winkeliers of Particulieren. Nadere informatie bij den Drukker dezer. Brieven franco.

§ § Op een Notarieel en Administratief Kantoor, in een gezond en aangenaam oord, ten platten lande van Gelderland, biedt zich de gelegenheid aan, om, tegen betaling van eene bilijke schadeloosstelling, eenen JONGELING, ter opleiding te plaatsen, mits eene vlugge hand schrijvende, en niet beneden de 16 jaren oud; adres onder letter B., bij den Drukker dezer. — Brieven franco.

§ § Eene JUFVROUW van fatsoenlijke familie, oud 28 jaar, van de Hervormde Godsdienst, door toeval buiten conditien zijnde, van zich gaarne wettig geplaatst in eene of andere betrekking, kennende zeer goed het te wasch omgaan, het Wollen- en Linnennaaien, als ook de meeste vrouwelijke Handwerken; ook geschikt om de zorg van jonge Kinderen op zich te nemen of eene ziekelijke Dame op te passen, ook wel genegen om met eene familie buiten 's lands te gaan. — Van haar zedelijk gedrag en bekwaamheid kan men de voldoende getuigenis erlangen. Iemand hierop reflecterende gelieve zich met franco brieven onder letter A, te adresseren bij den Boekhandelaar F. HESSEL, te Heerenveen.

§ § Men vraagt in eene Kostschool, tegen primo Mei, eene ZINDELYKE en TROUWE KEUKENMEID, van de Gereformeerde Godsdienst, en niet beneden de dertig jaren oud. — Adres ter Boek- en Copieerkerij van C. A. THIEME, te Arnhem, onder letter B. Brieven franco.

§ § Bij VAN PADDENBURG en COMP., Boekhandelaar te Utrecht, zijn onlangs van de pers gekomen: I. VERHANDELING over de KOEPOKKEN, zoo als dezelve natuurlijk bij het Rund voorkomen, en door inenting kunnen worden voortgebracht, en over de beveiligende Mok of Pokmok des Paards; benevens een bijvoegsel, bevattende den uitslag der proefnemingen om Runderen door Kinder-Pokstoffe te besmetten en daardoor Koepokken voort te brengen; alsmede de aanwijzing om Koepokstoffe in glazen baar-buisjes te verzamelen en te bewaren; met 5 gekleurde platen, door Dr. A. NUMAN, Hoogleeraar in de Praktische Veeartsnijtkunde te Utrecht, prijs f 4-80. II. Aanbeveling en Handleiding tot het aankweken van de Witte Moerbesboom, door C. A. BERGSMAN, hoogleeraar te Utrecht. f 1-30.